

ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਖੁਗਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਲਾਭ

ਹਿਯੂਰੋ ਮੇਕੋਰਡ
(ਗਲਾਤੀਆਂ 3:24)

ਜੋ ਅਹਿਮੀਅਤ ਰੁੱਖ ਲਈ ਜੜ੍ਹ ਦੀ ਹੈ, ਉਹੀ ਮਸੀਹੀਅਤ ਵਾਸਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਹੈ। ਜਿਸੂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਹਰ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਢੰਗਾਂ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਜਾਗਰੂਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਅੱਜ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਪੇਜ ਭਰੀ ਸ੍ਰਗਮਾਤ

ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਨੂੰ ‘ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮੁੱਢ੍ਹ’ (ਮਰਕੁਸ 10:6) ਬਾਰੇ ਚੱਸਦਿਆਂ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੁੱਢ੍ਹ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹੀ ਸਿਲਦੇ ਹਨ: ‘ਕੀ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਭਈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਉਹ ਨੇ ਮੁੱਢ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਰ ਅਤੇ ਨਾਰੀ ਬਣਾਇਆ?’ (ਮੱਤੀ 19:4) ‘ਮੁੱਢਲਾ ਮਨੁੱਖ ਭਾਵ ਆਦਮ’ (1 ਕੁਰਿਬੀਆਂ 15:45) ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦਿਆਂ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਆਰੰਭ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ ਜਿਸੂ ਅਤੇ ਪੌਲਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਤਪਤ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸੂ ਦੀ ਖੁਦਾਈ ਦਾ ਸਬੂਤ

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਤਰਕ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਸੰਖੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਹੀ ਮਸੀਹ ਭਾਵ ਜਿਉਂਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿਰਾਲੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ (ਯੂਹੰਨਾ 7:46), ਪਾਪ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ (ਯੂਹੰਨਾ 8:46), ਉਹਦੇ ਅਚਰਜ ਕੰਮ (ਯੂਹੰਨਾ 10:25), ਉਹਦਾ ਪੜਾਵ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 4:13) ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਰਿਆ ਪਿਆਰ (ਯੂਹੰਨਾ 10:11) ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਸਬੂਤ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ।

ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਦੇ ਪੈਗਾਮ ਵਿਚ ਇਕ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਹੀ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵੀ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:36) ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਸਬੂਤ ਯੋਏਲ ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਰ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਦੇ

ਦਲਾਨ 'ਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਿਆਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ‘‘ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਭਨਾਂ ਨਥੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਗੋਤੀ ਖਬਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਨੇ ਇਉਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ …’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3: 18-21)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹੀ ਸੁਣਾਇਆ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 4), ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਵੇਂ ਹੀ, ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦਿਆਂ ਇਸਤੀਫਾਨ ਨੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 6: 10) ਮਸੀਹ ਦੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆਂ ਉਤਪਤ, ਕੂਚ, ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ, ਯਹੋਸੁਆ, ਆਮੇਸ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਥੋਪੀਆ ਦੀ ਰਾਣੀ ਦੇ ਉਸ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਜਿਸੂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਫਿਲਿੰਪਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਇਕ ਹਵਾਲੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8: 26-38)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਗੈਰਕੌਮ ਕੁਰਨੇਲੀਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ “... ਸਭ ਨਥੀ ਸਾਖੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾਵੇਗਾ” (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10: 43)।

ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਸਿੱਧੇ, ਯਹੋਸੁਆ ਤਕ, ਸਮੂਏਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤਕ, ਜਬੂਰਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਤਕ, ਹੱਬਕੁਕ ਤਕ, ਯਸਾਯਾਹ ਤਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸੂ ਦੇ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ‘ਨਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 13: 27) ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਭ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਪੌਲਸ ਵੀ ਇਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੋਈ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 17: 3)। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਇਹ ਢੁਕਵੀਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਹਿਮ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦ ਜਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਲੁਕਾ 24: 27 ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

ਜਿਸੂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਰੂਪਕਾਂ, ਸੰਕੇਤਾਂ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕੋਈ ਮਸੀਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ, ਪਸਾਰ ਦੇ ਲੇਲੇ, ਮਹਾਂ ਯਾਜ਼ਕ, ਹੈਕਲ ਦੇ ਪਰਦੇ, ਮੰਨ ਜਾਂ ਸੱਪ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਦਮ, ਮਲਕੀਸਿਦਕ, ਮੂਸਾ, ਦਾਉਦ ਅਤੇ ਯੁਨਾਹ ਵਿਚ ਵੀ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਹੀ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਲ ਪਰਲੋਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਹਤਿਸਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਿਚ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 3: 20, 21)। ਹਾਜ਼ਰਾ ਅਤੇ ਸਾਰਾਹ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਇਕ ਰੂਪਕ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 4: 21-31)।

ਇਬਰਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਪੀ ਦਾ ਬਹਤਿਸਮਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਉਹ ਸੁਰਗ ਦਾ ਪੂਰਵ ਅਨੰਦ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਤੰਬੂ ਵਿਚ ਉਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯਾਜਕਾਈ ਵਿਚ, ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸੰਨਤ ਵਿਚ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪ ਦੇ ਕੱਢੇ ਜਾਣ

ਦੀ ਇਕ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।

ਨੇਮ ਦੀ ਭੁਲਨਾ ਕਰਨਾ

ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਨਿਆਮ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਕਿ ਆਦਮੀ ਨਿਰੂਪ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਸਗੋਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਨਾਲ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸੂ ਵਾਂਗ ਮੂਸਾ ਨੇ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਸਮਝਾਈ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 8:3; ਮੱਤੀ 4:4)। ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਵਿਚ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ (ਮੱਤੀ 4:7) ਅੱਜ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਸਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਸੀ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:16)। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸੱਚੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹੀ ਬੰਦਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਭਾਵ ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸੱਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਰਹੇਗਾ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:13; ਮੱਤੀ 4:10)। ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਨੇਮਾਂ ਵਿਚ, ਚਾਪਲੂਸੀ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 29:13; ਮਰਕੁਸ 7:6)। ਹਰ ਨੇਮ ਵਿਚ ਹੁਕਮ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ (ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਖੀ 12:13, 14; ਯੂਹੀਨਾ 15:10)। ਹਰ ਨੇਮ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 54:13; ਯੂਹੀਨਾ 6:45)। ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰੂਆਤ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਹੁਕਮ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 6:5; ਲੇਵੀਆਂ 19:18) ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 22:37-39)।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਰੂਆਤ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਪੌਲਸ ਨੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 25:4 ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਿਆਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ (1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 9:9; 1 ਤਿਮੋਖਿਊਸ 5:18) ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦਸ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ (ਰੋਮੀਆਂ 13:8-10)। ਅੱਤੇ ਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ (1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 14:34; ਵੇਖੋ ਉਤਪਤ 3:16)। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤ ਵਿਖਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ 'ਚੋਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ (ਯਾਕੂਬ 2:8-11)।

ਨੇਮਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਨਾ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ, ‘ਪਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ’ ਜੋੜਦਿਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ’ਚੋਂ ਦੁਹਰਾਇਆ (ਮੱਤੀ 5:21, 22)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਸੁਨਤ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਮਨ ਦੀ ਸੁਨਤ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ (ਯਹੋਸ਼ੁਆ 5:2; ਗਲਾਤੀਆਂ 6:15)।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਜਿੰਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ (ਲੇਵੀਆਂ 1:3; ਰੋਮੀਆਂ 12:1) ਅਤੇ ਕੁਹਾਨੀ ਸਿਓਨ ਦੇ ਉਲਟ ਦੁਨਿਆਵੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ (1 ਰਾਜਿਆਂ 9:3; ਗਲਾਤੀਆਂ 4:26) ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਨੇਮ ਪੱਖਰ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਦਿਲਾਂ ਤੇ (2 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 3:3)।

ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਤੋਂ ਮਿੱਖਣਾ

ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12: 1)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਲੀਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਾਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਏਲੀਆਹ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵੀ ਹਨ (ਲੂਕਾ 4: 25-27)। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ (ਮੱਤੀ 24: 37) ਯੂਨਾਹ (ਮੱਤੀ 12: 41), ਸੁਲੇਮਾਨ (ਮੱਤੀ 12: 42), ਲੂਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ (ਲੂਕਾ 17: 29, 32) ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਏ।

ਪੌਲਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ (1 ਭੁਰਿੰਥੀਆਂ 10: 1-12)। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਐਨਾ ਭਰਪੂਰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ‘ਹੁਣ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੀ ਆਖਾਂ? ਕਿਉਂ ਜੋ ਵਿਹਲ ਨਹੀਂ ਭਈ ਗਿਦਾਊਨ, ਬਾਰਕ, ਸਮਸੂਨ, ਯਿਛਤਾ, ਦਾਊਦ, ਸਮੂਏਲ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰਤਾ ਕਰਾਂ’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11: 32)।

ਸਾਰ

ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਜਾਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਖੁਦਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਪਰਛਾਂਵਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜਲਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਐਨੇ ਫਰਕ ਵੀ ਹਨ ਜੋ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਸ਼ਰੂਆਤ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਖੀਰ 'ਚ ਇਹ ਅੱਜ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਗਿਆਕਾਰ ਬਣੇ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਲੇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।